

Što se to novo na jasenovačkom popisu sjají?

I u novoj godini crveni jasenovački kustosi nastavljaju sa sprdačinom oko popisa žrtava!

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
MIRIĆ	ROSA	MILOŠ	3968	KOZARSKA DUBICA	MRAZOVCI	SRPKINJA
		Način smrti: UBIJENA		Stradao/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1944	
		Mjesto stradanja: U LOGORU		Logor: JASENOVAC	Stratište:	
MIRIĆ	ROSA	MILOŠ	1913	KOZARSKA DUBICA	MRAZOVCI	SRPKINJA
		Način smrti: UBIJENA		Stradao/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1944	
		Mjesto stradanja: U LOGORU		Logor: JASENOVAC	Stratište:	
KIŠIĆ	MARKO	NIKOLA	1922	DOBOJ	DOBOJ	SRBIN
		Način smrti: STRIJELJAN*		Stradao/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1942*	
		Mjesto stradanja: U LOGORU		Logor: JASENOVAC	Stratište:	

Pišu: M. KOIĆ
i NIKOLA BANIĆ

Početkom godine zabilježene su dvije promjene podataka na mrežnom jasenovačkom popisu Javne ustanove Spomen-područje (JUSP) Jasenovac. Veća promjena dogodila se 4. siječnja, a manja 12. siječnja 2018. godine. U prvoj, većoj promjeni popisa upisane su četiri nove žrtve, sedam je dosadašnjih maknuta s popisa, a promjene podataka zabilježene su kod njih 220. Zanimljivo da se kod novih žrtava kao izvor navode podatci iz Yad Vashema. Na temelju toga površno bi se moglo zaključiti da se nešto pozitivno događa i da se lažnjaci brišu s popisa. To bi bila zabluda jer vuk samo dlaku mijenja. U novim podatcima ima svega: novi lažnjaci, maknuti neuvjerljivi klonovi da bi se ostavile njihove uvjerljivije inačice, mijenjana su prezimena i mjesta rođenja ili su ondje gdje ih nema upisivana, a sve to uglavnom bez novih izvora podataka. Najveći je broj promjena

kod onih podataka kojima su jedini ili jedan od izvora tzv. Popisnice Anketnog odbora za utvrđivanje istine o događajima u periodu od 1941. do 1948. godine u Vojvodini (AOISV). Radi se o uratku iz 2008. godine koji ima sva obilježja postavki novoga memoranduma. Moglo bi se reći da je novim promjenama došlo do faznoga pomaka pa se podatci iz proskribiranih komunističkih izvora zamjenjuju memorandumskim tj. velikosrpskim izvorima. Prostodušni bi rekli da su partizani samo zamijenili šajkače, tj. 'lijepa kape partizanke' za šubare s kokardama. Vrijeme prolazi, pokrivala se mijenjaju, a glave pod njima ostale su iste.

Kod manje promjene popisa od 12. siječnja 2018. promijenjeni su podatci kod Mirka Kišića 'umrolog*' od ustaša' 1944. koji je postao Marko Kisić 'strijeljan od ustaša' nepouzdano određene 1942.* godine. Strijeljani Marko 1942., zamijenio je umrog Mirka 1944., a u napomenama se još nazi i umrli Mišo 1943. Znači totalna zbrka u podatcima. Uz tri stara izvora iz komunističkog doba dodana je nekakva izjava od prošle godine (IZ=3-

Catch-22 na jasenovački način

Kako je uvodno naznačeno, nakon najnovijih promjena od 4. siječnja 2018., u jasenovačkom popisu četiri su nove žrtve. Kao da su kustosi JUSP Jasenovac pozorno čitali tekstove o jasenovačkom popisu, pa su i oni počeli citirati podatke iz Yad Vashema, ali naravno na svoj jedinstven način, dajući novi smisao pojmu *catch 22*. Naime, radi se o citiranju izabranih izvora iz Yad Vashe-

ma, ali tako da se prikriveno citiraju srpski propagandni pamfleti iz doba Domovinskog rata koji su velikim dijelom rezidnja starih komunističkih uradaka.

Jedan od četvorice novih na jasenovačkom popisu je *Jahiel Abinun* (1906., Sarajevo, otac David). U napomenama autori popisa navode tri izvora - komunistički popis iz 1964. godine (SJSJ64), isti popis u izdanju Bošnjačkog instituta iz Žurica iz 1992. godine (BI-64) i kao treći izvor navodi se Yad Vashem. Ustvari, radi se o zapisu o Jahielu Abinunu kojemu je izvor srpskog inačica komunističkog popisa iz 1964. godine, tj. *Spisak žrtava rata* također iz 1992. godine. Znači, ta su tri izvora ustvari tri izdanja jednoga potpuno nepouzdanoga i desetičićima bunkeriranoga komunističkog uratka. Tako se stvara privid brojnosti i različitosti izvora podataka, a stvarno se cijelo vrijeme vrte isti podatci iz komunističkog propagandnog pamfleta. U digitalnom arhivu Yad Vashem još je jedan zapis za Jahielu Abinunu (1906, Sarajevo, Danijel) stradaloga u Auschwitzu. Izvor tih podataka je *Auschwitz Death Registers*. Podudarnosti podataka su prevelike za puku slučajnost, a razlika u očevu imenu Danijel/David ustvari je česta zamjena koja se može uočiti na jasenovačkom popisu. Takav slučaj zamjene je, primjerice, i kod *Leona Pape* kojem je očeve ime iz David u ovim najnovijim izmjenama popisa promjenjeno u Danijel, a slične alternacije mogu se naći i kod drugih žrtava s jasenovačkoga popisa, primjerice kod *Bar Kohbe Papa* i njegovih alternacija *Abrahama* i *Avrama*, o čemu je već opširnije pisano u prijašnjim tekstovima.

Novi na jasenovačkom popisu je i *Ernest Eisler* rođen 1885. godine iz Velikoga Pašijana kod Garešnice. Autori popisa navode dva izvora podataka – komunistički popis SJSJ64 i Yad Vashem. Prema vrijednosti polja Item ID u digitalnom arhivu Yad Vashem spomenutoj u napomenama, znamo da se autori popisa pozivaju na podatke kojima je izvor srpskog *Spisak žrtava rata*, znači posredno se opet citira SJSJ64 baš kao i u gore spomenutom slučaju Jahielu Abinunu. Zanimljivo je da se u digitalnom arhivu Yad Vashem nalazi i zapis o Ernestu Eisleru temeljen na iskazu njegove kćeri, a prema kojemu je on stradao u Jadovnome. Očito da autori jasenovačkog popisa više preferiraju srpske propagandne pamflete izdane tijekom agresije na Hrvatsku nego podatke najbliže rodbine. Osim iskaza kćeri u Yad Vashemu, ima još podataka prema kojima je Ernest Eisler bio zatočen u Jadovnom, ali što to vrijedi kad se od četiriju novih žrtava tri mogu odmah maknuti s popisa

ne odnosi na prezime Alhalel već Ahalel. Za upit o Josefu Alhalelu u Yad Vashemu je pet zapisa i odnose se na dvoje djece, a ne na postarijega muškarca. Prema tri zapisa rodbine i istraživača Arija Shterna, mjesto smrti to dvoje djece nepoznato je ili logor Đakovo, a prema dvama zapisima iz srpskog *Spiska žrtava rata* to je Jasenovac.

Jedini od četvorice novih koji bi prema jednom zapisu u digitalnom arhivu Yad Vashemu stvarno mogao biti jasenovačka žrtva jest rabin

vatskih vojnika koji su vezani žicom, masakrirani i onda bačeni na smetlište te zakopani kraj stoke i smeća.¹ Sudeći po ovome slučaju, autori popisa znaju da se u trima gore navedenim izvorima nalaze lažni podaci i unatoč tome, ne brišu s popisa sve koji se nalaze na njemu prema tim izvorima. Ne brišu se zato što bi popis bio kraći za oko tri četvrtine i od mita ne bi ostalo ništa. Kod izbrisanih lažnjaka *Alojza Rebića* bio je naveden samo jedan izvor podataka. Radi se o monografiji tvrtke Energoinvest. Ta tvornička monografija navedena je kao izvor kod nekoliko navodnih žrtava s jasenovačkoga popisa. Kao i u prethodnom slučaju, ako je izvor nepouzdan, s popisa se moraju izbrisati sve žrtve iz takva izvora.

U ostalih pet slučajeva radi se o žrtvovanju pijuća da se odgodi neizbjegni mat. Slučaj *Roberta Predanića* (1899., Sarajevo) složeniji je od navedenih. U prijašnjoj inačici popisa nalazila su se dva Roberta Predanića, tj. dva klena koja su se razlikovala samo po tome što je kod jednoga navedeno očeve ime. U novoj inačici jasenovačkoga popisa nakon promjena ostao je samo jedan *Robert Predanić*, premda je njegova vjerodostojnost jednak onoj izbrisanih. U preostalim četvrtima slučajevima također su izbrisane lošije inačice klonovskih parova, ali za razliku od Predanića, podatci izbrisanih i preostalih klonova spojeni su u novu modificiranu žrtvu što se može vidjeti u napomenama. Izbrisana su braća *Albert* i *Gabor Ofner*, prema podatcima iz knjige M. Švob, obojica su iz Karlovca i ubijeni su 1941. godine, a ostali su modificirani *Albert* i *Gabriel Häffner* iz Sente, ubijeni 1942. godine i dijelom različitim godinama rođenja. Kod Alberta Häffnera ponavlja se slučaj citiranja izvora iz Yad Vashem, tj. prikrivenoga citiranja srpskog memorandumskog pamfleta *Spiska žrtava rata*, samo što se u *Spisku žrtava rata* Albert previza Affner i nije stradao u Jasenovcu, već u Staroj Gradiški, ali da parafrizamo komunističkog diktatora Broza - drugovi, ne čemo se držati činjenica kao pijan plota. Još jedan par klonova izbrisani su *Mitar Čavčar*, rođen 1906. godine, iz Foče, otac *Gojko*, stradao 1941. godine i modificirani *Milan Čančar*, rođen 1905. godine, iz Sarajeva, otac *Vlado* stradao 1942. Prema podatcima, radi se o dvjema potpuno različitim osobama, ali nakon promjena, od navedenoga dvojca različitih imena, prezimena i mesta rođenja nastao je jedan novi *Milan Čančar*. Zanimljivo da je izvor podataka za Mitra Čavčara fotografija iz zbirke JUSP Jasenovac pa to još jednom pokazuje kakva je to znanstvena besmislica, a izvor kod Milana Čančara je već prije spomenuta tvornička monografija Energoinvesta. Na isti način kao i u prethodnim slučajevima, *Lazo Kamerić* (1899, Osijek, otac Stojan) izbrisani je s popisa, a njegov klon *Lazo Kanurić* (1890., Veliko Nabređe kod Đakova) ostao je na popisu u izmijenjenome izdanju. Naime, u podatku je dodano ime Kamerićeva navodnog oca Stojana. Ovo prelazi sve granice tolerancije aljkavosti, neznanja pa čak i tzv. 'satire', ovo je najobičnija sprdačina.

Samuel Abraham. Zapis iz digitalnog arhiva Yad Vashem je iz 1955. godine, pun je detalja, ali skeniran original i digitalni obrazac se jednim dijelom razlikuju. Primjerice, iskaz nije dao sin Leon Abraham, već Leon Abinun i u skeniranome obrascu navodi se da je stradao '1941?', ali uz dodatak upitnika. Uglavnom, može se reći da se od četiriju novih žrtava tri mogu odmah maknuti s popisa

Spošavanje klonova

Kako je već spomenuto u uvodnom dijelu, autori jasenovačkog popisa izbrisali su s popisa 7 lažnjaka. Međutim, to je vrlo relativno, a evo i zašto. Ustvari, s popisa su maknuti samo Borislav Nenadović i Alojz Rebić. Kod izbrisanih lažnjaka *Borislava Nenadovića* navode se čak tri izvora podataka. To je već legendarno nepouzданi komunistički popis SJSJ64 i Yad Vashem. Prema navedenoj vrijednosti polja Item ID taj podatak u digitalnom arhivu Yad Vashem o Josephu Ahalelu stradalom 1942. godine u Jasenovcu kao i u prethodnim slučajevima preuzet je iz srpskog *Spiska žrtava rata*. Znači, osim što je to jedini podatak, on se

Nova istina s bratskoga Orijenta

Kod oko 220 navodnih žrtava promijenjeni su neki podaci. Najčešće se dodalo ili mijenjalo mjesto i općina rođenja, ali ima i promjena prezimena, pa i nacionalnosti. Pri tome su izvori podataka, osim u nekoliko izuzetaka, ostali isti. U većini ovih slučajeva zajedničko je da su im jedini ili jedan od izvora podataka tzv. srpske popisnice istine AOISV. U inačici jasenovačkoga popisa prije najnovijih promjena kod 1770 navodnih žrtava nije bilo navedeno mjesto rođenja, a od toga broja čak 1759, tj. 99,4 posto, znači gotovo svi su prema srpskim popisnicama istine (AOISV). Znamo dobro što je o srpskome poimanju istine, tj. laži rekao guru srpskog memoranda Dobrica Čosić. Laži bi se mogla nazvati srpskim ekivalentom nuklearnoga oružja. Nakon novih promjena, za 159 smanjio se broj navodnih žrtava kod kojih nije navedeno mjesto rođenja. Sve te promjene bile su kod navodnih žrtava kojima je izvor podataka AOISV, tj. popisnice istine. Tu se postavlja nekoliko pitanja. Primjerice, ako su izvori ostali isti, otkuda su onda izvučeni novi podaci? Ako su ti podaci postojali i prije, zašto već nisu bili upisani? Ako su postojali, zašto se sada dopunjaju samo manje od 10 posto manjkavih podataka iz AOISV? Ako ti podaci nisu prije postojali, znači li to da su u međuvremenu nakon višestrukih upozorenja u seriji tekstova o jasenovačkome popisu iz „bratske“ Srbije stigli neki novi podaci? Ako je to tako, onda je to moralo biti jasno naznačeno. Ovako se stvara neugodan dojam mutnih poslova.

Srijemska fatamorgana

U najnovijim dopunama ima nevjerojatnih primjera. Primjerice, kod Milana Škorića promijenjeno je mjesto rođenja iz Novog Čikatova Sela u općini Glogovac na Kosovu u Vrdnik kod Iriga u istočnom Srijemu. Još je nevjerojatniji slučaj Velinke Petrović. Kod nje je promijenjeno mjesto rođenja, iz sela Putinci kod Rume u selo Popinci kod Pećinaca. U napomenama se navode tri izvora podataka i u svim trima slučajevima kod svakog izvora piše Putinci. Izvori su ostali isti kao i u prethodnoj inačici pa bi bilo zanimljivo čuti objašnjenje na temelju kojih podataka se mijenjalo Putinci u Popinci. Umjesto što su dojavili i mijenjali podatke bez novih izvora, tj. novih saznanja, autori popisa mogli su od svojih srpskih prijatelja zatražiti da im pošalju podatke iz rodnih listova za dvije Milice Živanović. Tada bi se moglo vidjeti radi li se o jednoj, dvjema ili ni jednoj jasenovačkoj žrtvi. Prema podacima iz jasenovačkog popisa, kod jedne Milice Živanović se godina rođenja 1900.* i alternativna 1870. iz napomena razlikuju za čak 30 godina, a godina rođenja druge Milice Živanović je 1891. znači unutar tog intervala. Prema novim podacima, iz istoga su kraja pa je velika vjerojatnost da se radi o klonu. Dodatni razlog za sumnju u ove podatke je mjesto rođenja Milice Živanović (1900.*). U

prijašnjoj inačici popisa to je bilo selo Ugrinovci kod Gornjega Milanovca u Srbiji, a sada je to promijenjeno u Šimanovce u istočnom Srijemu. Inače, Šimanovcima susjedno selo u Srijemu zove se Ugrinovci. To ukazuje na manipulacije identifikacijskim podatcima navodnih jasenovačkih žrtava ili na do sada široj javnosti nepoznate efekte crvene fatamorgane.

U jasenovačkome popisu kod navodne žrtve Manusa Pimusa dodano je mjesto rođenja Stara Pazova, premda je izvor podataka ostao isti, tj. srpske popisnice istine. Ne treba posebno naglašavati da Manusa Pimusa nema u digitalnom arhivu Yad Vashem. Na jasenovačkome

Kod manje promjene popisa od 12. siječnja 2018. promijenjeni su podaci kod Mirka Kisića 'umrlog* od ustaša' 1944. koji je postao Marko Kisić 'strijeđjan od ustaša'. Strijeljani Marko 1942., zamijenio je umrlog Mirka 1944, a u napomenama se još nalazi i umrli Mišo 1943. Dakle potpuna zbrka u podacima

se popisu nalazi i žena bez osobnoga imena s prezimenom Pimus (NN-žena Pimus) kod koje u napomenama piše da je 'žena Manusa'. Oba podatka o navodnim supružnicima Pimus su iz srpskih popisica istine. U digitalnom arhivu Yad Vashem samu su dva zapisa s prezimenom Pimus za dvije žene evakuirane iz Rusije i Bjelorusije. One naravno nemaju nikakve veze s ND Hrvatskom, Jasenovcem ili Jugoslavijom pa je time dovedena u pitanje još jedna jasenovačka žrtva. Kako izgledaju ostali podaci iz ove skupine navodnih jasenovačkih žrtava kada se malo detaljnije provjere? Primjerice, Srola Goldenberg (1933., Neštin) je prema AOISV stradao u Jasenovcu 1942. godine, a prema drugom srpskom izvoru Spisku žrtava rata stradao je 11. lipnja 1942. godine u Vinkovcima. Iza ovoga slučaja krije se još mnogo zanimljivih stvari o drugim lažnim, tj. papirnatim žrtvama, ali o tome više drugi put. Nadalje, Bela Berger, žena iz Stare Pazove, rođena je 1900. godine. U digitalnom arhivu Yad Vashem 2 su zapisa za muškarca i ženu iz Zagreba rođene 1895. i 1896. godine i nisu stradali u Jasenovcu i Staroj

Gradiški i uopće nema podataka da su stradali u nekom logoru, premda je žena bila u talijansko-mu logoru u Kraljevici. U srpskome Spisku žrtava rata dvije su imenjakinje stradale 1941. i 1945. godine u neimenovanim logorima, a to obično znači da se radi o papirnatim žrtvama. Od 512 rezultata u digitalnom arhivu Yad Vashem nema niti jedna bar približno odgovarajuća Roza Berger, a takav je slučaj i kod Eugena, Ladislava i Zlate Berner, Olge Freund, ... itd. Tako se može nastaviti, ali i ovo je dovoljno za ilustraciju. Upisivanje mesta rođenja kod nepostojeci žrtava nije prinos istini.

Zamijenjena mjesta rođenja

Kod nekih navodnih žrtava mjesta rođenja zamijenjena su novima, a osim u nekoliko slučajeva nisu navedeni novi izvori podataka. Prema tome možemo pretpostaviti da se promjenio faktor težine pojedinih izvora. U ovoj skupini promjena podataka dva su dominantna izvora i to komunistički popis SZSJ64 i srpske popisnice istine AOISV. U ovim najnovijim zamjenama podataka srpski AOISV dobio je prednost pred partizanskim SZSJ64. Zanimljivo bi bilo znati kojim kriterijima su se u toj arbitraži vodili autori promjena kad su dali prednost četnicima pred partizanima, a i jedni i drugi su antifašisti. Za sada samo u Srbiji, ali tko zna, kako je krenulo. Evo nekoliko ilustrativnih primjera. Kod Josipa Zeigera (1881*) u novoj inačici promijenjeno je mjesto rođenja iz Vukovara u Grabovo kod Beočina u istočnom Srijemu. Izvori su ostali nepromijenjeni. U ovome slučaju, osim sveprisutnih srpskih popisica istine AOISV, to je i knjiga M. Švob. Zanimljivo je da u ovome slučaju nema podataka iz komunističkog popisa SZSJ64 ili prikrivenoga citiranja srpskog Spiska žrtava rata. Razlog tome je da u Spisku piše kako je Josip Zeiger (1882.) iz Vukovara stradao u Auschwitzu. Isto se navodi u jednoj listi stradalih Židova iz Osijeka. Znači, nije trebalo mijenjati mjesto rođenja, već mjesto smrti, ali tada bi se popis smanjio, a nije lako naći ili kreirati nove žrtve. Još jedan dobar primjer je Puza Adubel rođena 1916. godine iz Dvora stradala u Jasenovcu 1943. godine, a nakon promjena postala je Ruža Adubel rođena 1901.* u Zagrebu stradala u Staroj Gradiški 1942.* godine. U napomenama se vidi da bi se moglo raditi u mjestu Dvor, ali ne na Uni već u Slovačkoj. Kao izvor navode se dvije inačice komunističkoga popisa iz 1964. godine (SZSJ64, BI.64), a autori se prividno pozivaju i na podatke iz Yad Vashem, a u stvari prikriveno citiraju dva podatka iz srpskog Spiska žrtava rata. To su zapisi o Puzi Adubel i Ruži Adubel za koje u digitalnom arhivu Yad Vashem nema podataka rodbine ili židovskih organizacija, već samo dva različita u biti toliko protutječna zapisa tako da se nikako ne može raditi o istoj ženi, osim kad se radi papirnata žrtva za potrebe jasenovačkog mita.

Žrtva s četirima prezimenima

U ovim promjenama Efrem Lovtim (1892.-1942.) postao je Efrem Lovtim i dodano je mjesto rođenja Srijemski Karlovci. U digitalnom arhivu Yad Vashem uopće nema žrtve s prezimenom Lovtim/Lovtin/Lovtim, ali ima žrtava s prezimenom Lovtin. Većina je s područja nekadašnjeg SSSR-a, a troje prema zapisima iz srpskog Spiska žrtava rata su s područja nekadašnje Jugoslavije. To su Efrem Lovtin rođen 1888. godine u Beogradu, stalno nastajan u SSSR-u, za vrijeme rata navodno bio u Srijemskim Karlovcima i stradao u Jasenovcu 1943. godine. Ratne sudbine mogu biti čudne pa je vrlo malo vjerojatno, ali ne i nemoguće da je netko rođen u Beogradu odselio u komunistički SSSR pa za vrijeme rata baš iz SSSR-a otišao u neprijateljsku ND Hrvatsku, a ne primjerice u otadžbinu Srbiju. Takav scenarij uglavnom je moguć u slučajevima ako nekome glava služi samo za ukras, ako je pod teškim opijatima, ako je špijun na zadatku ili ako se radi o fiktivnome liku iz komunističke bajke o jasenovačkome mitu. U srpskom Spisku žrtava rata je i Elza Lovtin (1892., Novi Sad) koja je živjela u Beogradu i u tome gradu je ubijena 1942. godine. Treća iz Spiska žrtava rata je Ružica Lovtin, rođena 1919. godine u Maradiku u Srijemu, a otac joj se zvao Efraim. Također je živjela u Beogradu i kao gore spomenuta Elza Lovtin ubijena je 1942. godine u glavnome gradu Judenfrei Srbije. Ako bismo na trenutak povjerivali u podatke iz srpskog pamfleta, to bi značilo da se vjerojatno radi o bračnom paru s jednom kćeri, ali u tom je slučaju malo vjerojatno da svi nisu bili u Beogradu tj. u Srbiji tijekom Drugoga svjetskog rata, a tada je velika vjerojatnost da su onđe i stradali. Kako nema podataka rodbine prijatelja ili neke židovske organizacije o Lovtinima, upitno je radi li se uopće o stvarnim žrtvama. Prezime koje se pojavljuje u četirima različitim inačicama, naizgled filmski životopis i činjenica da se u ovome slučaju kao izvor ne spominje komunistički popis iz 1964. Godine, ukazuje da se vjerojatno radi o još jednoj 'ujdurmi' iz susjedstva koja se pojavljuje na jasenovačkome popisu ljubaznošću požrtvovnoga osoblja hrvatske institucije čija egzistencija ovisi o kunama prikupljenim u državni proračun.

Jasenovačka žrtva Adolf Hajtler

Stjepan Pfeiffer jedan je od najboljih primjera kako se manipulira podacima. Prema prethodnoj inačici jasenovačkoga popisa, Stjepan Pfeiffer je bio Žid, a sada se taj podatak ne spominje čak ni u napomenama gdje su navedena tri izvora podataka o njemu. Dva su izvora različite inačice

1 https://hr.wikipedia.org/wiki/Pokolj_u_Kusonjama_8._rujna_1991
2 [https://hr.wikipedia.org/wiki/Logor_Kničanin_\(Rudolfsgnad\)](https://hr.wikipedia.org/wiki/Logor_Kničanin_(Rudolfsgnad))

ce komunističkog popisa iz 1964. godine i prema tim izvorima radi se o Hrvatu, to znači da bi prema trećem izvoru morao biti Židov. Međutim, nakon novih promjena u napomenama su ostali isti izvori, a unatoč tome je Pfeiffer od Židova postao Nijemac. Sudeći prema ovome slučaju, izgleda da u jasenovačkome popisu izvori služe samo kao dekor da se stvori nekakav privid da se popis radi po znanstvenim principima. Osim triju nacionalnosti, kod Pfeifferra se navode i dva mesta rođenja i to Donji Miholjac, ali i tome gradu daleka Banova Jaruga kod Kutine. U digitalnom arhivu Yad Vashem samo je jedan Steven Feifer iz Poljske koji nema nikakve veze s ND Hrvat-

tzv. izjavi koje imaju u JUSP Jasenovac i koje su teško provjerljive, ima još nekoliko novih izvora. Ti dodatni izvori za koje u trenutku pisanja ovoga teksta nema objašnjenja u krafticama jasenovačkog popisa su KOM-MS, MVŽFT, GEN-KA, IAGNS, a uglavnom su dodani u srpske popisnice istine tj. uz AOISV glavni izvor ovih najnovijih promjena u jasenovačkome popisu. Primjerice, kod Žarka Brzulje navode se čak četiri nova izvora. Zašto su bila potrebna čak četiri nova izvora? Pa vjerojatno jer je u prethodnoj inačici popisa Žarko Brzulja bio Srbin iz Matulja kraj Opatije, znači iz tadašnje fašističke Italije, a prema novim podacima on je iz sela Velika Remeta kod Iriga u istočnom Srijemu. Sličan je slučaj Đoka Čakovec s dvama novim fantomskim izvorima uz AOISV kod kojega nije bilo mesta rođenja, a sada je naveden Novi Sad. Srbin koji se zove Čakovec iz Novoga Sada i ubijen u Jasenovcu prema fantomskim izvorima - to je fantomska zona jasenovačkog popisa. U tu zonu spada i Rosa Mirić, jedna od najnevjerljatnijih žrtava s jasenovačkog popisa koja je rođena 3968. godine o čemu je pisano već nekoliko puta. Autori jasenovačkog popisa sada su promijenili tu nevjerojatnu godinu rođenja u 1913., a da pri tome nije dodan novi izvor podataka. Mašta može svašta. Osim toga, sada je godina rođenja Rose Mirić ista kao i kod njezinoga klena Kose Mirić. To je bilo očekivano jer su iste promjene napravljene u podacima koji su iz JUSP Jasenovac sredinom 2017. godine poslati u United States Holocaust Memorial Museum (USHMM). Ovdje je dodatno važno spomenuti još jednu stvar. Budući da su neki podaci u trenutnoj inačici mrežnoga jasenovačkog popisa promijenjeni, a u USHMM-u su ostali isti kao i kod prvoga slanja, znači li to da JUSP Jasenovac sad također misli da USHMM nudi lažne podatke o nekim navodnih jasenovačkim žrtvama?

Zaključno se može reći da su najnovije izmjene podataka u popisu takve da je za same autore bolje da ih nije bilo, jer ovako samo još više pokazuju svoje pravo lice. Od četiri novih žrtava za tri postoje relevantni podaci temeljem kojih se može zaključiti da se ne radi o jasenovačkim žrtvama. Sedmorka izbrisana s popisa može se shvatiti samo kao taktički potez žrtvovanja nekoliko figura, tj. klonova i to onih lošijih da bi se omogućilo da bolje kopije ostanu na popisu. Kod dvjestotinjak navodnih žrtava promijenjeni podaci mogu se označiti kao kozmetički jer uopće ne zadiru u srž problema. Nije smisao pretakati iz šupljega u prazno, podatke iz komunističkih i srpskih pamfleta, a sve da se očuva bar status quo broja žrtava na popisu. Revizija podataka znači njihovo kritičko preispitivanje, a to uključuje i provjeru izvornih podataka. Ako već autori popisa surađuju s institucijama iz Srbije, neka zatraže uvid u originalne rezultate popisa žrtava rata i uvid u rodne i smrtnе liste, a sve ostalo tek je opsjena u teatru sjena.

Fantomска zona jasenovačkoga popisa

Uz promijenjene podatke uglavnom se navode stari izvori pa nije jasno kako se došlo do novih podataka iz tih starih nepromijenjenih izvora. Međutim, kod nekih su navedeni novi izvori. Osim

